

Caleașca din noapte

Nicolae Nistor

este prea frig în astă toamnă prea plâng cuvintele în cer
care te caută pe tine în pâlpâiri de stele care pier
orașul acesta ce nu doarme de multă ploaie care doare
luminile ce duc însingurarea să lase urme pe trotuare
și cum tac miei ascunși în locuri sfinte în crucile de la hotar
și ce mai strigă disperarea în vocea falsă de samsar
se aude zgomot de caleașcă ascunsă în vremurile trecute
privesc pe stradă, nu te văd doar umbre triste și trecute
văd casnicele ce se plâng de trecuta viață irosită
tu ești departe și nu văd de prea mult cer trecut prin sită
ce pot să am în acest burg decât o amintire îngropată
cum ochii tăi ce se ascund în ademeniri de altă fată
și trupul tău ascuns în piatră nemișcătoare și tăcută
mă cheamă să cad în păcat în astă lume netrecută
trec suflute pe lângă mine cu flori mirositoare spre mormânt
și trupul meu încet mă doare mă pipăi și parcă numai sunt
este prea frig în astă toamnă până și pietrele șoptesc
despre caleașca părăsită trasă de caii albaștri
ce au coborât din cer!